

מסכת חלה

פרק ב

א. פירות חוצה לארץ שנכנסו לארץ, חיבים בחלה. יצאו מכאן לשם, רבינו אליעזר מתייב, ורבינו עקיבא פוטר:

ב. עפר חוצה לארץ שבא בספינה לארץ, חיבת בעשרות ובעשיות. אמר רביה יהודה, אימתי, בזמן שהספינה גוועה. עשה שנילושה בימי פירות, חיבת בחלה, ונאכלת בידיים מסותאות:

ג. האשה יושבת וקוצה חלתה ערפה, מפני שהיא לכוסות עצמה, אבל לא האיש. מי שאינו יכול לעשות עפתו בטחה, יעשנה קבין, ואל יעשנה בטמאה. ורבינו עקיבא אומר, יعشנה בטמאה ואל יعشנה קבאים, שכשם שהוא קורא לטהורה, זה הוא קורא לטמאה, לו קורא חלה בשם ולזו קורא חלה בשם, אבל קבאים אין להם חלק בשם:

ד. העושה עפתו קבאים ונגעו זה זה, פטורים מן החלה עד שיישכו. רבינו אליעזר אומר, אף הרודה נתנו לפול, הפל מצרכו

ה. הַמִּפְרִישׁ חָלַתּוּ קָמָח, אֵינֶה חָלָה, וְגַזֵּל בַּיִד כְּהָנוֹ. הַעֲסָה עַצְמָה, חִיבָּת בְּחָלָה. וְהַקָּמָח, אִם יִשְׁבַּו בְּשָׂעִיר, חִיבָּת בְּחָלָה, וְאַסְוָרָה לְזָרִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשָׂה וְקִפְשָׂה זָכוּ זָר. אָמַר לְהָם, אָף הוּא קָלָקָל לְעַצְמוֹ וְתַקְוָן לְאֶחָדִים:

ו. חִמְשָׁת רְבָעִים קָמָח, חִיבָּים בְּחָלָה. הַם וְשָׁאָרָנוּ וְסָבוּ וְמַרְסָנוּ חִמְשָׁת רְבָעִים, חִיבָּין. גַּטֵּל מַרְסָנוּ מִתּוֹכָנוּ וְחַזֵּר לְתוֹכָנוּ, הַרִּי אַלְוָן פְּטוּרִין:

ז. שָׁעוֹר הַחָלָה, אַחַד מַעֲשָׂרִים וְאֶרְבָּעָה. הַעֲשָׂה עָסָה לְעַצְמוֹ, וְהַעֲשָׂה לְמִשְׁתָּה בְּנָוֹ, אַחַד מַעֲשָׂרִים וְאֶרְבָּעָה. נִחְתּוּם שֶׁהוּא עֹשָׂה לְמַכְרֵב שָׁוֹק, וְכֵן הָאֲשָׁה שֶׁהָיָה עֹשָׂה לְמַכְרֵב שָׁוֹק, אַחַד מַאֲרֶבֶעים וְשָׁמְנָה. גַּטְמָאת עָסָתָה שׂוֹגֶת אוֹ אֲנוֹסָה, אַחַד מַאֲרֶבֶעים וְשָׁמְנָה. גַּטְמָאת מְזִיקָה, אַחַד מַעֲשָׂרִים וְאֶרְבָּעָה, כִּי שֶׁלָּא יְהָא חֹטֵא גַּשְׁכָּר:

ח. רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר, גַּטְלָת מִן הַטְּהוֹר עַל הַטְּמֵא. כִּיצְדָּךְ, עָסָה טְהוֹרָה וְעָסָה טְמֵאָה, נוֹטֵל כִּי חָלָה מַעֲסָה שֶׁלָּא הָורֶם חָלָתָה, וּנוֹתֵן פְּחוֹת מִכְבִּיצָה בְּאֶמְצָע, כִּי שִׁיטֵּל מִן הַמְּקָרָב. וְחַכְמִים אָסְרִין:

